

In politiek en militair opzicht bestaat er een behoefte aan een volledige verovering van het beloofde land. In geestelijk opzicht valt er voor de nieuwe generatie Israëlieten nog veel te leren – namelijk, dat welvaart voortkomt uit gehoorzaamheid, en dat ongehoorzaamheid leidt tot tegenspoed. Het is een les die de oudere Israëlieten al tijdens de omzwervingen in de woestijn en de verovering van Kanaän hadden geleerd, maar het verdwijnen van de oudere generatie laat een vacuüm achter wat betreft de oprechte toewijding aan God en Zijn wetten. Vanaf dit moment krijgt Israël met een geestelijk en politiek verval te kampen.

De onvolledige veroveringen hebben Israël kwetsbaar gemaakt voor de heidense invloeden om hen heen. Nu zij zich ontwikkelen tot een meer agrarische samenleving, worden de Israëlieten in toenemende mate aangetrokken door de Kanaänitische cultus van Baäl, die geassocieerd wordt met vruchtbaarheid en oogsten. Een neiging tot het sluiten van compromissen leidt tot gemengde huwelijken, afgoderij en immoraliteit. De combinatie van de nationale zonden en de onoverwonnen inwoners leidt tot onderdrukking door en overheersing van verschillende heidense volken, precies zoals God had voorspeld.

In deze periode passeren de Israëlieten verschillende cycli van zonde en onderdrukking, maar gelukkig ook van berouw. En steeds als de mensen weer bij zinnen komen, schuift God een leider naar voren die hen zal redden. Elk van deze “rechters” (of “richteren”) leidt slechts een klein aantal stammen binnen de nu losse federatie van Israëlsche stammen. Hoewel de totale tijdsduur van hun regeringsperiodes zo'n 450 jaar bedraagt, is de werkelijke tijdspanne slechts ongeveer 335 jaar vanwege overlappingsen in de individuele regeringsperiodes.

- Rich. 2:7**
Joz. 24:31
(1400-1380 v.C.?)
TIJDPERK VAN OUDEREN. En het volk diende den HEERE, al de dagen van Jozua, en al de dagen der oudsten, die lang geleefd hadden na Jozua; die gezien hadden al dat grote werk des HEEREN, dat Hij aan Israël gedaan had.
- Rich. 2:10**
NIEUWE GENERATIE. En al datzelve geslacht ook tot zijn vaderen vergaderd was; zo stond er een ander geslacht na hen op, dat den HEERE niet kende, noch ook het werk, dat Hij aan Israël gedaan had.
- Rich. 2:11-13**
VAN GOD NAAR AFGODERIJ. Toen deden de kinderen Israëls, dat kwaad was in de ogen des HEEREN, en zij dienden de Baäls. En zij verlieten den HEERE, hunner vaderen God, Die hen uit Egypteland had uitgevoerd, en volgden andere goden na, van de goden der volken, die rondom hen waren, en bogen zich voor die, en zij verwekten den HEERE tot toorn. Want zij verlieten den HEERE, en dienden den Baäl en Astharoth.
- Rich. 2:14,15**
ZONDE BRENGT NEDERLAGEN. Zo ontstak des HEEREN toorn tegen Israël, en Hij gaf hen in de hand der rovers, die hen beroofden; en Hij verkocht hen in de hand hunner vijanden rondom; en zij konden niet meer bestaan voor het aangezicht hunner vijanden. Overall, waarheen zij uittogen, was de hand des HEEREN tegen hen, ten kwade, gelijk als de HEERE gesproken, en gelijk als de HEERE hun gezworen had; en hun was zeer bange.
- Rich. 2:16-19**
GERED DOOR RECHTERS. En de HEERE verwekte richteren, die hen verlostten uit de hand dergenen, die hen beroofden; doch zij hoorden ook niet naar hun richteren, maar hoereerden andere goden na, en bogen zich voor die; haast weken zij af van den weg, dien hun vaders gewandeld hadden, horende de geboden des HEEREN; also deden zij niet. En wanneer de HEERE hun richteren verwekte, zo was de HEERE met den richter, en verloste hen uit de hand hunner vijanden, al de dagen des richters; want het berouwde den HEERE, huns zuchtens halve vanwege degenen, die hen drongen en die hen drukten. Maar het geschiedde met het versterven des richters, dat zij omkeerden, en verdierven het meer dan hun vaderen, navolgende andere goden, dezelve dienende, en zich voor die buigende; zij lieten niets vallen van hun werken, noch van dezen hun harden weg.
- Rich. 2:20-23**
ISRAELS GELOOF BEPROEFD. Daarom ontstak de toorn des HEEREN tegen Israël, dat Hij zeide: “Omdat dit volk Mijn verbond heeft overtreden, dat Ik hun vaderen geboden heb, en zij naar Mijn stem niet gehoord hebben; zo zal Ik ook niet voortvaren voor hun aangezicht iemand uit de bezitting te verdrijven, van de heidenen, die Jozua heeft achtergelaten, als hij stierf; opdat Ik Israël door hen verzoeken, of zij den weg des HEEREN zullen houden, om daarin te wandelen,

gelijk als hun vaders gehouden hebben, of niet.” Alzo liet de HEERE deze heidenen blijven, dat Hij hen niet haastelijk uit de bezitting verdreef; die Hij in de hand van Jozua niet had overgegeven.

- Rich. 3:1-4** VIJANDEN DOOR GOD GEBRUIKT. Dit nu zijn de heidenen, die de HEERE liet blijven, om door hen Israël te verzoeken, allen, die niet wisten van al de krijgen van Kanaän; alleenlijk, opdat de geslachten der kinderen Israëls die wisten, opdat Hij hun den krijg leerde, tenminste dengenen, die daar te voren niet van wisten. Vijf vorsten der Filistijnen, en al de Kanaänieten, en de Sidoniërs, en de Hevieten, wonende in het gebergte van den Libanon, van den berg Baäl-Hermon, tot daar men komt te Hamath. Dezen dan waren, om Israël door hen te verzoeken, opdat men wiste, of zij de geboden des HEEREN zouden horen, die Hij hun vaders door de hand van Mozes geboden had.
- Rich. 3:5,6** ISRAELIETEN SLAGEN NIET. Als nu de kinderen Israëls woonden in het midden der Kanaänieten, der Hethieten, en der Amorieten, en der Ferezieten, en der Hevieten, en der Jebusieten; zo namen zij zich derzelve dochters tot vrouwen, en gaven hun dochters aan derzelve zonen; en zij dienden derzelve goden.

Othniël, Ehud en Samgar

In de eerste eeuw van Israëls verval worden verschillende stammen onderdrukt door de Mesopotamiërs, de Moabieten en de Filistijnen. Othniël, een neef van Kaleb, leidt Juda en Simeon naar een overwinning over de Mesopotamiërs. Ehud zelf vermoordt de leider van de Moabieten (die al vijanden van Israël zijn geweest sinds Koning Balak probeerde om Bileam het volk te laten vervloeken). Dankzij Ehuds moedige daad worden de stammen van Efraïm en Benjamin bevrijd van de bezetting door een land dat ooit door Israël grondig verslagen was. Tenslotte wordt Samgar vluchtig vermeld. Samgar zal de eerste van verscheidene Israëlieten zijn die strijd voeren tegen de krijgshaftige Filistijnen in het zuidelijke kustgebied van Kanaän.

- Rich. 3:7,8 (1380-1367 v.C.?)** ONDERDRUKKING DOOR MESOPOTAMIERS. En de kinderen Israëls deden, dat kwaad was in de ogen des HEEREN, en vergaten den HEERE, hun God, en zij dienden de Baäls en de bossen. Toen ontstak de toorn des HEEREN tegen Israël; en Hij verkocht hen in de hand van Cuschan Rischatáim, koning van Mesopotámië; en de kinderen Israëls dienden Cuschan Rischatáim acht jaren.
- Rich. 3:9-11 (1367-1327 v.C.?)** BEVRIJDING DOOR OTHNIEL. Zo riepen de kinderen Israëls tot den HEERE; en de HEERE verwekte den kinderen Israëls een verlosser, die hen verlostte, Othniël, zoon van Kenaz, broeder van Kaleb, die jonger was dan hij. En de Geest des HEEREN was over hem, en hij richtte Israël, en toog uit ten strijde; en de HEERE gaf Cuschan Rischatáim, den koning van Syrië, in zijn hand, dat zijn hand sterk werd over Cuschan Rischatáim. Toen was het land veertig jaren stil, en Othniël, de zoon van Kenaz, stierf.
- Rich. 3:12-14 (1327-1304 v.C.?)** ONDERDRUKKING DOOR MOABIETEN. Maar de kinderen Israëls voeren voort te doen, dat kwaad was in de ogen des HEEREN; toen sterkte de HEERE Eglon, den koning der Moabieten, tegen Israël, omdat zij deden, dat kwaad was in de ogen des HEEREN. En hij vergaderde tot zich de kinderen Ammons en de Amalekieten en hij toog heen, en sloeg Israël, en zij namen de Palmstad in bezit. En de kinderen Israëls dienden Eglon, koning der Moabieten, achttien jaren.
- Rich. 3:15-25** EHUD DOODT EGLON. Toen riepen de kinderen Israëls tot den HEERE, en de HEERE verwekte hun een verlosser, Ehud, den zoon van Gera, een zoon van Jemini, een man, die links was. En de kinderen Israëls zonden door zijn hand een geschenk aan Eglon, den koning der Moabieten. En Ehud maakte zich een zwaard, dat twee scherpten had, welks lengte een el was; en hij gordde dat onder zijn klederen, aan zijn rechterheup. En hij bracht aan Eglon, den koning der Moabieten, dat geschenk; Eglon nu was een zeer vet man. En het geschiedde, als hij geëindigd had het geschenk te leveren, zo geleidde hij het volk, die het geschenk gedragen hadden; maar hij zelf keerde wederom van de gesneden beelden, die bij Gilgal waren, en zeide: “Ik heb een heimelijke zaak aan u, o koning!” Dewelke zeide: “Zwijg!” En allen, die om hem stonden, gingen van hem uit. En Ehud kwam tot hem in, daar hij was zittende in een koele opperzaal, die hij voor zich alleen had; zo zeide Ehud: “Ik heb een woord Gods aan u.” Toen stond hij op van den stoel. Ehud dan

reikte zijn linkerhand uit, en nam het zwaard van zijn rechterheup, en stak het in zijn buik; dat ook het hecht achter het lemmer inging, en het vet om het lemmer toesloot (want hij trok het zwaard niet uit zijn buik), en de drek uitging. Toen ging Ehud uit van de voorzaal, en sloot de deuren der opperzaal voor zich toe, en deed ze in het slot.

Als hij uitgegaan was, zo kwamen zijn knechten, en zagen toe, en ziet, de deuren der opperzaal waren in het slot gedaan; zo zeiden zij: "Zeker, hij bedekt zijn voeten in de verkoelkamer." Als zij nu tot schamens toe gebeid hadden, ziet, zo opende hij de deuren der opperzaal niet. Toen namen zij den sleutel en deden open; en ziet, hunlieder heer lag ter aarde dood.

Rich. 3:26-30
(1304-1224
v.C.?)

BEVRIJDING VAN MOABIETEN. En Ehud ontkwam, terwijl zij vertoefden; want hij ging voorbij de gesneden beelden, en ontkwam naar Sehíraph. En het geschiedde, als hij aankwam, zo blies hij met de bazuin op het gebergte van Efraím; en de kinderen Israëls togen met hem af van het gebergte, en hij zelf voor hun aangezicht heen.

En hij zeide tot hen: "Volgt mij na; want de HEERE heeft uw vijanden, de Moabieten, in ulieder hand gegeven." En zij togen af, hem na, en namen de veren van de Jordaan in naar Moab, en lieten niemand overgaan. En zij sloegen de Moabieten te dier tijd, omtrent tien duizend man, allen vette en allen strijdbare mannen, dat er niet één man ontkwam. Alzo werd Moab te dien dage onder Israëls hand ten ondergebracht; en het land was stil tachtig jaren.

Rich. 3:31

BEVRIJDING DOOR SAMGAR. Na hem nu was Samgar, een zoon van Anath, die sloeg de Filistijnen, zeshonderd man, met een ossenstok; alzo verlostte hij ook Israël.

CHRONOLOGIE EN COMMENTAAR

The Daily Bible, Copyright © 1984 Harvest House Publishers, Eugene, Oregon 97402

www.harvesthousepublishers.com

Met toestemming gebruikt. Nadruk en reproductie is in geen enkele vorm toegestaan.

BIJBELTEKSTEN

STATENVERTALING, Jongbloed-editie (1637-1888).

Public domain.